

29.6.2022

BESLUT OM TILLÄMPNING AV FÖRFARANDET VID MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING (MKB) I ETT ENSKILT FALL, HAVSKABELPROJEKTET HANGÖ–KÖKAR, EASTERN LIGHT FINLAND I OY

PROJEKT

Havskabelprojektet Eastern Light Hangö–Kökar

PROJEKTANSVARIG

Eastern Light Finland I Oy
Hallonnässtranden 2
00210 HELSINGFORS

FO-nummer: 2734154–2

BEHÖRIG MYNDIGET

Miljöministeriet har genom sitt beslut 24.3.2022 (VN/7454/2022) ålagt NTM-centralen i Egentliga Finland att i enlighet med 11 § i MKB-lagen fatta beslut om huruvida förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 och 3 mom. i MKB-lagen ska tillämpas på havskabelprojektet Hangö–Kökar.

Behörigheten för NTM-centralen i Egentliga Finland gäller inte den del av projektet som löper genom Ålands territorialvatten.

ANHÄNGIGGÖRANDE

Eastern Light Finland I Oy / LandPro Oy bad 26.4.2022 NTM-centralen i Egentliga Finland att avgöra om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning ska tillämpas på det fiberoptiska datakommunikationskabelprojektet.

NTM-CENTRALENS AVGÖRANDE

På den del av Eastern Light Finland I Oy:s projekt som löper genom finländskt område tillämpas inte bedömningsförfarandet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017).

UPPGIFTER OM PROJEKTET SOM DEN PROJEKTANSVARIGA LÄMNAT

Man har fått de uppgifter om projektet som förutsätts i 12 § i MKB-lagen (252/2017) och 1 § i MKB-förordningen (277/2017).

Beskrivning av projektet och lokaliseringens miljö

Eastern Light Finland I Oy planerar att bygga en fiberoptisk datakommunikationskabel över Skärgårdshavet från Hangö till Kökar, Åland. Syftet med projektet är att utveckla ett internationellt långväga kabelnät av svart fiber mellan centrala data- och kommunikationscentraler och knutpunkter i Östersjöområdet. Projektets mål är att svara på den snabbt växande efterfrågan på ett internationellt fiberoptiskt kabelnät i området.

Den planerade kabellinjen är 132 kilometer lång och löper genom Finlands territorialvatten från Hangö till Kökar. Cirka 111 kilometer av sträckan finns på finländskt område och cirka 21 kilometer i landskapet Åland. Den föreslagna linjen har planerats så att den går runt känsliga områden, geotekniskt utmanande områden, ankringsområden och infartsleder till hamnar, hydrografiska områden som inte undersökts tillräckligt samt deponeringsområden under vatten.

Kabelläggningen utförs med s.k. free lay-teknik, dvs. genom att kabeln sänks ner fritt från ett kabellägningsfartyg som kör längs den planerade linjen. Då kabeln sänks ner fritt på havsbotten behövs inga undervattensanordningar och miljöpåverkan är minimal. Noggrannheten är cirka 10 meter när vattendjupet är under 100 meter. På vissa ställen längs linjen kan en liten avvikelser från planen vara nödvändig till exempel på grund av ojämnheter på havsbotten. Kabellägningsfartyget lägger cirka 60 kilometer kabel per dag med free lay-tekniken. För kabelläggningen avsätts ett skyddsområde på cirka 0,5 sjömil (cirka 925 meter), eftersom kabellägningsfartygets styrbarhet är begränsad. Den uppskattade totaltiden för kabelläggningen i Finlands territorialvatten är 2–3 dagar. På de platser där kabeln kommer upp på land installeras kabelskyddsror med hjälp av riktborrning. Skyddsroren går ner under vattenytan och skyddar kabeln mot yttre skador. Kabelns diameter är 30 mm och skyddas av ett hölje förstärkt med ståltrådar. Kabeln är inte strömförande.

Beskrivning av nuläget i projektområdet

Havsområde

Finlands havsförvaltningsområde sträcker sig från strandzonen till den ekonomiska zonens yttre gräns och fördelar sig på sex Östersjöbassänger. Största delen av projektet (cirka 84 procent) är beläget i Skärgårdshavet och en liten del (cirka 16 procent) i havsområdet i landskapet Åland.

Projektet är beläget i följande havsförvaltningsområden i Finland:

- Korpo södra skärgårdsområde (92.31)
- Gullkrona skärgårdsområde (92.212)
- Hangöfjärdens skärgårdsområde (92.113)

Vattenkvaliteten och havsmiljöns status

Vattnet i Östersjön är saltfattigt brackvatten. Vattnets medelsalthalt är under 10 promille, medan salthalten i oceanerna är cirka 35 promille. Oregelbundna saltpulser som strömmar in i Östersjön via de danska sunden kan skjuta framför sig salt, näringsrikt och syrefattigt vatten från Gotlandsdjupet till de nordligare delarna av Östersjön och särskilt till Finska viken. Tröskeln till Ålands hav (60–70 m) och de låga områdena i Skärgårdshavet hindrar den salthaltiga, syrefattiga och näringsrika bottenvattenmassan att nå Bottniska viken, men i Skärgårdshavet kan det tidvis hända att bottenvattnet väller upp ända i ytskiktet. I Skärgårdshavet kan syretillståndet i det botten nära vattnet åtminstone tidvis vara dåligt i skiktade djup som omgärdas av grundare vattenområden, vilket kan leda till att näringsämnen – närmast fosfor – frigörs i bottenvattnet. När skiktningen löses upp till exempel i samband med uppvällningsfenomen och stormar kan näringsämnen som under lång tid ansamlats i djupt vatten stiga upp i överskiktet och orsaka åtminstone en lokal eller regional ökning av eutrofieringen.

Enligt åtgärdsprogrammet för havsförvaltningsplanen 2022–2027 uppnåddes inte en god miljöstatus till alla delar i Finlands havsområde, liksom inte i hela Östersjön, före utgången av 2020. I projektområdet är Skärgårdshavet relativt eutrofierat då den ekologiska statusen är måttlig. Eutrofieringen är en följd av överbelastningen från det

kväve och den fosfor som rinner ut i havet från åar och älvar och med avrinningsvattnet samt av den s.k. interna belastningen i havsområdet.

Bottenförhållanden

De dominerande bottentyperna i Skärgårdshavet på rutten Hangö–Kökar är huvudsakligen gyttja/gyttjeler och kombinationer av hårda bottnar. Kabeln mellan Hangö och Kökar läggs på bottnar där förekomsten av skadliga ämnen är osannolik. Dessutom är kabelns läggningsteknik sådan att resuspension av botten sedimentet i vattenmassan i samband med läggningen blir mycket liten även i områden med sedimenterat finmaterial.

Bottenfauna och undervattensvegetation

Bottendjursamhällena i Östersjön består av en kombination av marina organismer, brackvattenorganismer och sötvattenorganismer. Deras utbredning samt artmångfalden begränsas och regleras av salthalten, som minskar norrut. Bottenfaunans utbredning och täthet på djupa bottnar påverkas dessutom av lokala miljöfaktorer, av vilka syrehalten är den viktigaste. Det största vattendjupet längs havskabellinjen är cirka 80 meter. Merparten av den västra delen av linjen ligger i djupzonen 30–50 meter och merparten av den östra delen av linjen ligger i djupzonen 10–30 meter. Kabeln går tvärs över Skärgårdshavets nationalpark. I fråga om vattenfaunan är området det artrikaste i Finlands havsområde. Längs kabellinjen varierar vattennaturen från mer frodiga områden i de skyddade sunden till kargare avsnitt på stora fjärdar.

Fiskbestånd och fiske

På grund av brackvattenförhållandena består Skärgårdshavets fiskbestånd av både havsfisk och sötvattensfisk. Fiskarterna övergår i mer marina arter i takt med att skärgården glesnar och övergår i öppet hav. Skärgårdshavet är ett av Finlands viktigaste fiskeområden. Särskilt strömming, skarpsill och torsk fångas i området. Även fiskodlingen har betydelse i vissa områden i Skärgårdshavet.

Fåglar och havsdäggdjur

Längs den planerade kabellinjen finns en mångsidig skärgård och även ett skärgårdsfågelbestånd. Kabellinjen går genom ett häcknings- eller rastområde för fåglar som är klassificerat som nationellt viktigt (FINIBA), samt sydväst om Korpo även genom ett fågelområde som är klassificerat som internationellt viktigt (IBA). Norr om Hangö udd finns ett landskapsmässigt värdefullt fågelområde, Hangö norra skärgård. I det område som ligger i Egentliga Finland finns ett vidsträckt fågelområde som är landskapsmässigt värdefullt för Skärgårdshavet. Största delen av fågelområdet hör till Skärgårdshavets nationalpark.

Sällsynta häckande arter är bland annat småtärna, sydlig kärrsnäppa och höksångare. I området samlas dessutom betydande mängder sjö- och strandfåglar både under flyttningstiden och övervintringstiden. Området är av riksintresse i synnerhet som ruggningsområde för ejder och övervintringsområde för skärnsnäppa. Den fågelmässigt värdefulla yttre skärgårdszonen sträcker sig tämligen enhetlig även till Åland och Nyland. Av de fågelarter som äter i skärgården i Finska viken och Skärgårdshavet och på öppet hav klassificerades ejder, alförrädare, vigg, bergand, silltrut, småtärna och sillgrissla som starkt hotade (klass EN), svärta, gravand, tobisgrissla, skrattnås, gråtrut, havstrut och simsnäppa som sårbara (klass VU) och storskrake, småskrake och alfågel som nära hotade (klass NT) 2019. Av fågelarterna i skärgården hör alfågel, svärta, ejder, havsskata och tordmule till den globala listan över hotade arter.

I Finska viken och Skärgårdshavet lever tre marina däggdjursarter: gråsäl (*Halichoerus grypus*), östersjövikare (*Pusa hispida botnica*) och tumlare (*Phocoena phocoena*).

Skyddsområden

Söder om Nagu löper kabellinjen mellan Hangö och Kökar cirka 5 kilometer genom två skyddsområden som hör till Skärgårdshavets Natura-område. Dessutom löper kabellinjen cirka 90 kilometer genom ett häcknings- eller rastområde för fåglar som klassificerats som nationellt viktigt (FINIBA) och sydväst om Korpo cirka 7 kilometer genom ett fågelområde som klassificerats som internationellt viktigt (IBA).

I Skärgårdshavet förekommer öar med klipp-, sten- och sandstränder samt många naturtyper som nämns i bilaga I till naturdirektivet, såsom klippiga rev, sandbankar och undervattensåsar samt många slags värdefulla vikar, flador och glon. Det närmaste salskyddsområdet ligger på över 20 kilometers avstånd.

Befintlig och planerad infrastruktur

Havskabeln mellan Hangö och Kökar korsar flera el- och datakommunikationskablar som löper mellan olika öar eller från fastlandet till öar. Den projektansvariga har inlett förhandlingar med kabelägarna och strävar efter att ingå nödvändiga kabelkorsningsavtal. Korsningarna utförs så att projektet inte medför olägenheter för befintlig infrastruktur.

Sjötrafik

Kabellinjen korsar flera stomfarleder för handelssjöfarten och småbåtstrafiken, som leder från Skärgårdshavet till egentliga Östersjön och Finska viken främst i nord-sydlig riktning.

Militärområden

Finlands försvarsmakts skyddsområden finns i territorialvattnen och några av dem sträcker sig till gränsen för Finlands ekonomiska zon. Havskabellinjen mellan Hangö och Kökar löper inte genom Försvarsmaktens skyddsområden eller områden där luftrummet är begränsat. De närmaste skydds- och restriktionsområdena ligger sydväst om Korpo cirka 10 km norr om kabellinjen och på Utö cirka 20 km söder om kabellinjen.

Kulturarv, arkeologiska objekt och krigsmateriel

Enligt Museiverkets material finns det närmaste vraket cirka 180 meter från havskabellinjen. På högst två kilometers avstånd från kabellinjen finns sammanlagt fem vrak.

Det kan finnas tiotusentals minor kvar i norra Östersjön efter första och andra världskriget. På havsbotten finns förutom minor även andra rester av sjökrigsföring, såsom torpeder, artilleriprojektiler och flygbomber.

Den projektansvarigas mål är att undersöka kabellinjen med geofysikaliska lodningsmetoder. Med dessa metoder kan man upptäcka fornlämningar under vattnet och typiska projektiler på havsbotten. En arkeolog analyserar lodningsmaterialet för att upptäcka potentiella arkeologiska kulturarvsobjekt i projektområdet.

Vetenskapligt arv

Enligt HELCOM:s material finns det inga stationer för långtidsuppföljning på mindre än två kilometers avstånd från havskabellinjen. De närmaste stationerna för

långtidsuppföljning av vattenkvaliteten ligger lite över två kilometer från kabellinjen i Skärgårdshavet i närheten av öarna Kopparholm och Nötö.

DEN PROJEKTANSVARIGAS BEDÖMNING AV MILJÖKONSEKVENSERNA

Konsekvenser för den marina miljöns tillstånd och havsförvaltningen

Att lägga kabel i havsområdena kan i teorin orsaka fysiska effekter på havsbotten, såsom erosion och täckning av botten, igenslamning och grumling av vattnet. På mjuka bottenar sjunker kabeln relativt snabbt i sedimentet på grund av sin vikt, vilket leder till att störningen i bottenförhållandena i dessa områden blir kortvarig och liten. På hårda bottenar begränsas kabelns inverkan till en lång upphöjning lika stor som kabelns diameter (30 mm). Sammantaget är de fysiska konsekvenserna av kabelläggningen för havsbotten mycket små och lokala. Projektets konsekvenser för både bottenförhållandena längs kabellinjen och vattenkvaliteten i projektområdet kommer i praktiken att vara obetydliga.

I samband med kabelläggningen orsakar projektet undervattensbuller i viss mån (närmast motor- och propellerljud från det fartyg från vilket kabeln sänks ned), men denna olägenhet är lokal och kortvarig. När kabeln ligger på havsbotten orsakar den inget undervattensbuller.

Kabellinjen har planerats så att känsliga områden kringgås. Det finns ingen elektrisk spänning eller miljöskadliga ämnen i kabeln. Projektet strider inte mot stärkandet av nätverket av marina skyddsområden eller skyddet av marina undervattenshabitat.

Projektet kan inte anses ha någon konkret inverkan på den marina miljöns status eller på målen för havsvården.

Konsekvenser för bottenfaunan och undervattensvegetationen

Kabeln som har en diameter på 30 mm sänks i huvudsak fritt ner på havsbotten utan andra åtgärder och konsekvenserna för bottenfaunan är sannolikt lokala och små. Enligt uppgifterna från VELMU-projektet löper en stor del av kabellinjen längs bottenar som är lämpliga för bland annat blåmussla, östersjömussla och skev hjärtmussla. När det gäller växtligheten är rödalgsamhällen vanliga längs kabellinjen. Det finns inga uppgifter om förekomster av sällsynta arter och naturtyper längs kabellinjen.

Konsekvenser för fiskbestånden och fiskenäringen

Läggningen av datakommunikationskabeln skulle kunna ha skadliga konsekvenser för fiskbeståndet, om det omgivande vattnet skulle grumlas i samband med läggningen och skadliga ämnen som lösts upp skulle transporteras till fiskbeståndets fortplantningsområden. Med hjälp av läggningstekniken undviker man att det omgivande vattnet grumlas och då påverkas inte heller fiskarnas fortplantningsområden.

Själva kabeln på havsbotten påverkar inte fiskbeståndets levnadsförhållanden under livscykeln för någon fiskart. Kabelanvändningen påverkar alltså inte fiskbeståndet.

Under läggningen begränsar kabelläggingsfartyget fisket kring fartyget inom det föreslagna skyddsområdet, som har en preliminär radie på 0,5 sjömil. Arbetet är dock så kortvarigt att de olägenheter som orsakas fisket är tillfälliga.

Inga fiskebegränsningar fastställs för kabellinjen, så efter att kabeln har lagts kan fisket fortsätta i samma omfattning som tidigare. Enligt uppskattning förändras inte yrkesfiskets situation på grund av projektet. Kabelläggingsfartyget eller kabeln på

havsbottenen stör inte på något sätt fritidsfisket, i synnerhet då kabeln bedöms sjunka i bottensedimentet av sin egen vikt.

Konsekvenser för fåglar och marina däggdjur

Projektets enda konsekvens för fågelbeståndet är den tillfälliga störning som kabellägningsfartyget och dess verksamhet orsakar. Kabellägningsfartygets verksamhet kan jämföras med den normala fartygstrafiken som fågelfaunan är van vid. Kabelläggningen har mycket liten eller ingen inverkan på fåglarnas födointag på öppet hav.

Projektet omfattar inga åtgärder som skulle kunna orsaka betydande störningar för marina däggdjur. Kabeln läggs inte heller ut under sälarnas fortplantningstid under de isförhållanden som råder på vårvintern. Kortvariga störningar orsakade av kabellägningsfartyg kan jämföras med normal fartygstrafik.

Konsekvenser för skyddsområden och skyddsobjekt

Kabellinjen korsar delvis skyddsområden och områden som hör till Natura 2000-nätverket. Tack vare läggningstekniken och kabelns fallhastighet störs skyddsområdena och Natura 2000-områdena endast tillfälligt. Projektet påverkar inte EU:s skyddade arter eller det nationella artskyddet.

Kabeltypen innehåller inte elektrisk spänning eller ämnen som är skadliga för miljön, vilket innebär att den inte har bestående skadliga konsekvenser för livsmiljöer eller arter. Kabelläggningen är kortvarig, vilket avsevärt minskar eventuella konsekvenser för skyddade arter.

På basis av den preliminära miljökonsekvensbedömningen föreslås ingen Naturabedömning enligt naturvårdslagen.

Konsekvenser för befintlig och planerad infrastruktur

Korsningar mellan den nya kabeln och befintliga kablar genomförs på ett sådant sätt att projektet inte medför olägenheter för befintlig infrastruktur. Den projektansvariga strävar efter att ingå nödvändiga kabelkorsningsavtal. Vilka skydd som behövs avgörs från fall till fall.

Konsekvenser för sjötrafiken

Fartygstrafiken i Skärgårdshavet i Finlands territorialvatten är särskilt livlig, och därför kan kabellägningsfartyget, som rör sig långsammare, ha en del små konsekvenser för fartygstrafiken. Undersökningarna och kabelläggningen kommer att orsaka kortvariga olägenheter då undersöknings- eller kabellägningsfartyg kör över farlederna. Kabelläggningen tar så lite tid i anspråk att konsekvenserna för fartygstrafiken är små. Själva kabeln på havsbotten torde inte störa fartygstrafiken.

Åtgärder för att lindra konsekvenserna

Den projektansvariga anser att projektet, om det genomförs som planerat, inte har några betydande skadliga miljökonsekvenser. Den projektansvariga har försökt undvika eller förebygga eventuella betydande skadliga miljökonsekvenser av projektet genom många lindrande åtgärder.

Linjeplanering

I linjeplaneringen har flera olika synpunkter beaktats. Det allmänna målet är att med alla medel se till att kabeln är så kort som möjligt, eftersom längden har stor inverkan

på systemets tekniska kapacitet och därigenom på nyttan för kunden och samhället. Den preliminära kabellinjen har diskuterats med myndigheterna och infrastrukturens ägare. Kända vrak och fornlämningar har beaktats. Vrak och andra fornlämningar som eventuellt påträffats under undersökningarna av havsbotten kringgås.

Kabeltyp och läggningssätt

Den projektansvariga har valt en kabeltyp med så små konsekvenser för havsmiljön som möjligt. I projektet används s.k. svart fiberkabel. Ljusfiberkabeln skyddas av ett hölje förstärkt med ståltrådar. Kabelns diameter är 30 mm. Kabeln är inte strömförande och innehåller inga ämnen som är skadliga för miljön.

Kabeln läggs i huvudsak med s.k. free-lay-teknik, dvs. med fritt fall. Cirka 60 km kabel läggs per dag. Kabeln sjunker snabbt ner i havsbottensedimentet på grund av sin vikt. Enligt den nuvarande planen behövs inga undervattensanordningar vid kabelläggningen och konsekvenserna för miljön blir minimala.

BEHANDLING AV ÄRENDET

Hörande av myndigheterna

NTM-centralen i Nyland lämnade 2.5.2022 en begäran till kommunernas representanter och myndigheterna om utlåtande om huruvida det är nödvändigt att tillämpa MKB-förfarandet på Eastern Light I Oy:s projekt. Utlåtandet skulle lämnas in senast 1.6.2022. Utlåtande begärdes av följande instanser:

- Ålands landskapsregering
- Regionförvaltningsverket i Södra Finland
- Geologiska forskningscentralen
- Hangö stad
- Kimitoöns kommun
- Kökar kommun
- Transport- och kommunikationsverket
- Forststyrelsen
- Museiverket
- Pargas stad
- Försvarsmakten, huvudstaben
- Raseborgs stad
- Suomen Erillisverkot Oy
- Finlands miljöcentral
- NTM-centralen i Nyland
- NTM-centralen i Egentliga Finland
- Trafikledsverket

NTM-centralen i Egentliga Finland erhöll åtta utlåtanden. Nedan presenteras sammandrag av instansernas utlåtanden.

Ålands landskapsregering konstaterar i sitt utlåtande bland annat att Åland har en egen MKB-lagstiftning, och enligt 2 kap. 6 § i denna lagstiftning beslutar Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet om projektet behöver en miljökonsekvensbedömning. Enligt kartbilderna löper kabellinjen i ett område med sandsluttningar, åsar, rev och kustlaguner. Dessa är naturtyper som ingår i naturtypsdirektivet och som varierar från sårbara till akut hotade. I området finns också rikligt med rödalger och blåmusslor. Noggrannare inventeringsuppgifter ska läggas fram för att man ska kunna ta ställning till projektets miljökonsekvenser.

I utlåtandet från **Regionförvaltningsverket i Södra Finland** sägs bland annat att miljö- och hälsoskyddsenheten vid ansvarsområdet för basservice, rättsskydd och tillstånd vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland anser att projektet ur miljöhälsosynpunkt inte har sådana betydande konsekvenser för människornas hälsomässiga förhållanden att projektet skulle kräva ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning.

Geologiska forskningscentralen anser i sitt utlåtande att Eastern Light Finland I Oy:s havskabelprojekt inte kräver ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning.

I utlåtandet från **miljöinspektören i Kimitoöns kommun** konstateras bland annat att Eastern Light Finland I Oy:s havskabelprojekt mellan Hangö och Kökar inte anses ha så betydande miljökonsekvenser att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning borde tillämpas på projektet. Projektet kräver tillstånd enligt vattenlagen (587/2011).

Byggnadstekniska nämnden i Kökar kommun konstaterar i sitt utlåtande bl.a. att byggnadstekniska nämnden har beaktat uppgifterna om MKB-förfarandet för projektet och rekommenderar rutten norr om Kökar för att undvika rutten genom de inre vikarna.

I **Museiverkets** utlåtande konstateras bland annat att Museiverket inte har behov av att ta ställning till behovet av ett MKB-förfarande. Oberoende av om MKB-förfarandet tillämpas på kabelprojektet eller inte anser Museiverket att en utredning av kulturarvet under vatten med stöd av 13 § i lagen om fornminnen ska göras längs kabellinjen innan projektet genomförs. Det finns ingen heltäckande information om var det finns fornlämningar under vattnet i havsområdena och skärgården. Även om projektområdet är smalt kan kabelprojektet ha en skadlig inverkan på fornlämningar under vattnet, om sådana förekommer längs kabellinjen. Om kabeln sjunker ner i ett gammalt vrak eller en del av ett vrak som består av vattendränkt trä och som länge funnits på havsbotten, skadas vraket eller vrakdelen med tiden. Att lyfta upp kabeln för reparation eller att avlägsna den kan också medföra att vraket eller vrakdelen skadas.

Pargas stads bygg- och miljönämnd anser i sitt utlåtande att Eastern Light Finland I Oy:s planerade havskabelprojekt mellan Hangö och Kökar inte har sådana betydande miljökonsekvenser att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning borde tillämpas på projektet. Projektet kräver tillstånd enligt vattenlagen (587/2011).

Raseborgs stads miljö- och byggnadsnämnd konstaterar i sitt utlåtande att projektets konsekvenser är så små att det inte är nödvändigt att tillämpa MKB-förfarandet.

Hörande av den projektansvariga

NTM-centralen i Egentliga Finland har med det e-postmeddelande som skickades 7.6.2022 berett Eastern Light Finland I Oy möjlighet att ge genmäle på utlåtandena.

Eastern Light Finland I Oy har under ett telefonsamtal 10.6.2022 meddelat att de inte ger något genmäle.

MOTIVERINGAR TILL NTM-CENTRALENS AVGÖRANDE

Förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på projekt och ändringar i dem som sannolikt har betydande miljökonsekvenser. De projekt som förfarandet alltid tillämpas på anges i projektförteckningen i bilaga 1 till MKB-lagen. Bedömningsförfarandet tillämpas vidare i enskilda fall när ett projekt eller i fall av annan väsentlig ändring av ett redan genomfört projekt sannolikt medför betydande miljökonsekvenser som, även med de sammantagna konsekvenserna av olika projekt, till sin natur och omfattning kan jämföras med konsekvenserna av projekt i

projektförteckningen. Vid beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet beaktas dessutom projektets egenskaper och lokalisering och konsekvensernas typ. Om de faktorer som beslutsfattandet grundar sig på bestäms i bilaga 2 till MKB-lagen och i 2 § i MKB-förordningen (MKB-lagen 3 §).

NTM-centralen i Nyland har avgjort att Eastern Light Finland I Oy:s havskabelprojekt som beskrivs ovan inte förutsätter ett förfarande vid miljökonsekvensbedömning. Projektet kommer sannolikt inte att ha konsekvenser som kan jämföras med projekt enligt den i 3 § i MKB-lagen nämnda projektförteckningen i bilaga 1 till MKB-lagen. Vid prövningen har projektets egenskaper och lokalisering och konsekvensernas typ beaktats.

Beslutet har fattats på basis av de uppgifter som den projektansvariga lämnat och det geografiska informationsmaterial om projektets sannolika influensområde som NTM-centralen förfogar över samt de utlåtanden som getts om projektet. Enligt 12 § i MKB-lagen ska den projektansvariga lämna in de uppgifter som behövs som grund för beslutsfattandet till NTM-centralen. Enligt 31 § i förvaltningslagen (343/2013) ska NTM-centralen se till att ett ärende utreds tillräckligt och på behörigt sätt genom att skaffa den information som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.

Projektets lokalisering och egenskaper och konsekvensernas typ

Havskabelprojektet bedöms inte öka miljöbelastningen i projektområdet betydligt jämfört med nuläget. Tack vare sin vikt sjunker kabeln snabbt i sedimentet, så de fysiska skadorna på havsbotten och konsekvenserna för bottenförhållandena är små. Kabelläggningen med s.k. free lay-teknik minimerar de skadliga miljökonsekvenserna och läggningssättet förutsätter inte att havsbotten bearbetas. Konsekvenserna av projektet kan betraktas som lokala och lindriga. Störningarna under kabelläggningen är tillfälliga, då den tar en relativt kort tid i anspråk (2–3 dagar).

Projektet har inga betydande negativa konsekvenser för uppnåendet av vatten- och havsförvaltningens mål.

Söder om Nagu löper havskabeln cirka 5 kilometer genom två skyddsområden som hör till Skärgårdshavets Natura-område. Dessutom löper kabellinjen cirka 90 kilometer genom ett häcknings- eller rastområde för fåglar som klassificerats som nationellt viktigt (FINIBA) och sydväst om Korpo cirka 7 kilometer genom ett fågelområde som klassificerats som internationellt viktigt (IBA). Detta har inga betydande skadliga miljökonsekvenser.

Nära stränderna ansluts havskablarna till markområdena via en kabellinje som borrar. Inga grävningar görs på stränderna. På så sätt minimeras de skadliga konsekvenserna för strandområdena.

Projektets konsekvenser kan anses vara lokala och projektet har därför inga statsgränsöverskridande konsekvenser.

Sammantagna konsekvenser med andra projekt

Enligt erhållna uppgifter pågår eller planeras inga andra projekt i närheten av det planerade projektet, vars sammantagna konsekvenser skulle medföra att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning borde tillämpas på projektet. Korsningar mellan havskabeln och andra kablar och ledningar genomförs på ett sådant sätt att projektet inte medför olägenheter för befintlig infrastruktur.

Sammanfattning

När det planerade projektet bedöms som en helhet och dess egenskaper och lokalisering och konsekvensernas typ beaktas, orsakar genomförandet av projektet sannolikt inte betydande miljökonsekvenser som till sin omfattning och natur kan jämföras med konsekvenserna av projekten i projektförteckningen i MKB-lagen. De mest centrala miljökonsekvenserna av projektet är att vattnet grumlade då kabeln läggs och sjötrafiken på kabellägningsfartygets rutt störs kortvarigt.

Detta beslut gäller projektet enligt det material som den projektansvariga lagt fram. Om projektet ändras märkbart från det framlagda, bedöms tillämpningen av MKB-förfarandet i enskilda fall vid behov på nytt.

FORTSATTA ÅTGÄRDER

NTM-centralen konstaterar att den projektansvariga vid projektets fortsatta planering och genomförande ska beakta de åtgärder som förutsätts i de ovan beskrivna myndighetsutlåtandena och genomföra de åtgärder som planerats för att lindra olägenheter.

Den planerade kabellinjen löper genom naturskyddsområden. Den projektansvariga ska vid den fortsatta planeringen och genomförandet av projektet beakta bestämmelserna om fredning, i synnerhet i fråga om de områden där kabeln kommer upp på stranden. Där kan det bli nödvändigt att avvika från bestämmelserna om fredning.

SKYLDIGHET ATT VARA MEDVETEN

Även om bedömningsförfarandet inte tillämpas på projektet, har den projektansvariga, utöver vad som föreskrivs separat, skyldighet att vara tillräckligt medveten om projektets miljökonsekvenser i den omfattning som rimligen kan förutsättas (MKB-lagen 31 §).

BESTÄMMELSER SOM TILLÄMPATS

Lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (MKB-lagen, 252/2017): 3, 11, 13, 31 och 37 § samt bilagorna 1 och 2

Förordningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (MKB-förordningen, 277/2017): 1 och 2 §

Förvaltningslagen (434/2003) 31 och 60 §

OMPRÖVNING

Den projektansvarigas rätt till sökande av ändring

Den projektansvariga får söka ändring i detta beslut genom besvär hos Åbo förvaltningsdomstol. Besvärsskriften ska tillställas Åbo förvaltningsdomstol inom 30 dagar från det att den projektansvariga har fått information om beslutet. Besvärsguiden medföljer som bilaga.

DELGIVANDE AV BESLUTET

Detta beslut skickas med mottagningsbevis till den projektansvariga.

NTM-centralen i Egentliga Finland ger även kännedom om beslutet genom en offentlig kungörelse. Kungörelsen och beslutet finns till påseende på webbplatsen för NTM-centralen i Egentliga Finland www.ntm-centralen.fi/egentligafinland och meddelandet om kungörelsen publiceras på webbplatsen och/eller anslagstavlan för kommunerna i

projektområdet (Hangö stad, Raseborgs stad, Kimitoöns kommun, Pargas stad, Kökar kommun).

Beslutet publiceras elektroniskt i miljöförvaltningens gemensamma webbtjänst www.ymparisto.fi/yva-paatokset/varsinais-suomi-ja-satakunta under beslut i gruppen Muut (Övriga).

Beslutet skickas elektroniskt för kännedom till dem som gett utlåtanden.

GODKÄNNANDE AV DOKUMENTET

Ärendet har föredragits av överinspektör Susanna Sipilä och avgjorts av ledande sakkunnig Asta Asikainen. Dokumentet har godkänts elektroniskt och en anteckning om detta finns på dokumentets sista sida.

BILAGOR

Bilaga 1 Karta över projektområdet
Bilaga 2 Besvärsanvisning

DISTRIBUTION

Eastern Light Finland I Oy / LandPro Oy, med mottagningsbevis, utan prestationsavgift

FÖR KÄNNEDOM

Landskapet Åland
Hangö stad
Kimitoöns kommun
Kökar kommun
Pargas stad
Raseborgs stad
Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet
De hörda myndigheterna

BILAGA 1 Karta över projektområdet

